

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director:
Pr. IOAN MOȚA

Apare în
fiecare JOI

Abonamentul: pe 1 an 120 Lei;
pe 6 luni 60 Lei; pe 3 luni 30 Lei

Un exemplar
2 Lei

Scrisorile și banii
se trimit la: București, I
Calea Victoriei, 63

RĂVAȘ DELA LEGIONARI ROMÂNI
DE PE FRONTUL SPANIOL

PRE ANUL 1937...

Dumnezeu a învrednicit pe șapte legionari ai Căpitanului să-și petreacă sărbătorile Crăciunului și să aștepte anul nou cu mâna pe pușcă, pe grenadă ori pe tralieră, risipiți prin străzile Madridului ori în munții aniolii, în încleștarea luptei împotriva celor cari, cu moneta, scot ochii Mântuitorului de pe sfintele icoane batjocoresc pe Maica Domnului și sfântul Ei prunc.

I-a învrednicit, am spus, pentru că nu poate fi, într-un om, o cinste mai mare, o chemare mai plină de rod sufletească, decât aceea de a fi apărător al lui Iisus, și, prin Cristos, al neamului tău creștin.

Anul care a trecut, 1936, a deschis această cumplită luptă de pe pământul spaniol. Anul în care intrăm, 1937, cine știe ce alte încercări, și mai mari, va cere, poate, oamenilor și popoarelor.

Spre acest an nou, care răsare în zori de sânge, omâni trebuie să se îndrepte cu sufletul scuturat de policiune și de șovăială, pregătiți sufletește pentru nemuri mari, de răspântie. Să primească în inima lor răsunetul nou al bărbăției legionare, adunându-și toată strălucirea sufletească pe care o mai au, făcând-o să dea rod scump, deși adesea dureros, al jertfei pentru Cruce și pentru Neam.

Să lăsăm cu toții la o parte vorbirea cea multă, să mai ales să lăsăm la o parte credința că ne-am împlinit datoriile prin asemenea lupte de vorbă goală, prin paradă și laudă stearpă, ori prin hotărâri cari nu sunt urmate de aspra greutate a faptei, a jertfei, a omerului.

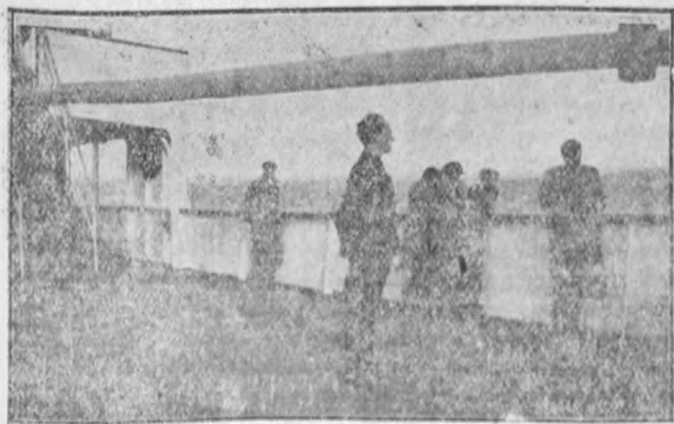
Să ne desbrăcăm de toate slăbiciunile, de temerile și lăcomiile noastre, să ne înălțăm la creastă îmbrăcați în tot ce are sufletul nostru mai bun, mai curat, mai curat. Și astfel înarmați sufletește, să așteptăm poruncile — — — pentru a răzbi, gata de înșelare și de moarte, prin negurile de întuneric și de pierzare care învalue tot mai mult neamul nostru.

Numai îndreptându-ne astfel spre căile pe cari Dumnezeu le deschide noul an, vom putea aștepta zile de soare și de biruință românească dela anul acesta nou care se apropie de noi plin de întunecare și de povară.

Căci Dumnezeu nu poartă cu carul biruinței decât pe viteji, pe cei cari se știu pierde pe ei pentru a-și răscumpăra neamul și sufletul.

ION I. MOȚA

In drum spre Spania...

DI ION I. MOȚA, Comandant legionar al Bunei Vestiri și Prim-Redactorul foii noastre, pe vaporul „Monte Olivia”, în drum spre Spania, — în uniformă de ofițer.

Un dar mic dar prețios

Printre mandatele cari ne aduceau banii dăruți pentru lupta legionară, am găsit odată un mandat care ne-a produs o surpriză și o mare mulțumire sufletească: ELEVII UNEI ȘCOLI PRIMARE DIN TIMIȘOARA AU TRIMIS 100 LEI PENTRU CASA VERDE. Iar a doua zi am primit următoarea scrisoare:

Stimate

Domnule Director!

Elevii clasei IV-a română a școlii primare de stat Nr. 9 din Timișoara, citind apelul D-voastră în „Libertatea” nr. 26 am hotărât, ca din mica noastră economie școlară să contribuim și noi la înzestrarea Casei Verzi cu modesta sumă de Lei 100 (una sută) care a fost expediată cu poșta de azi.

Timișoara la 19 Oct. 1936.
Sănătate.

PETROVICI TITUS
elev cl. IV.

Nu-i mare lucru 100 lei pentru înzestrarea unei case care costă milioane. Dar dacă ne gândim dela cine ne vine această sumă, vedem că totuși mare sumă este.

Despre mișcarea legionară mare lucru nu pot ști acești copii. Dar au auzit ei dela cei mari, că cine sunt legionarii și cam ce vor ei să facă. Și poate că într-una din zilele calde de vară i-a văzut prin cine știe ce tabără, desbrăcați până în brâu și cântând, cum mestecau lutul să facă miile de cărămizi cu cari să construiască ceva. Și de-atunci i-a îndrăgît. Apoi din „Libertatea” au aflat că la București fac legionarii o casă mare care costă multe parale; și — ce și-au zis ei: HAI SĂ AJUTĂM ȘI NOI PE LEGIONARI. Și din micile lor economii — adică din banii pe cari i-ar fi dat pe cornuri și bomboane —, a dat fiecare cât a putut și au strâns 100 lei.

Gândul și fapta acestor copii, de a ajuta și ei cu ceva la terminarea Casei Verzi, ne-a umplut sufletele de bucurie și ne-a mișcat. Este cu atât mai grăitoare și mai însemnată această pildă a lor, cu cât ne gândim că în țara pentru care legionarii jertesc tot și toate, sunt atâția oameni — mari — cari nu numai că nu înțeleg și nu-i ajută, dar îi dușmănesc de moarte.

Dragi copii!

Legionarii vă mulțumesc din suflet pentru fapta voastră minunată, pe care au o vor uita-o niciodată. Ei roagă pe Dumnezeu să vă dea multă sănătate ca să vedeți și voi

în curând, și pe care acum o ajutați cu micul — dar marele — vostru dar.

„LIBERTATEA”

Glas dintre cetitori

O mare parte dintre cetitorii nostri, pe cât se bucură de gândul frumos pe care l-au avut cei 7 legionari în frunte cu Generalul, de a merge în Spania, — pe atât sunt și îngrijorați de soarta lor. Căci războiul e război și acolo nu știi ce-ți aduce ziua și ceasul.

De aceea, un cetitor cu inimă caldă și cu gând bine văzător, ne scrie, printre altele:

...GENERALE FRANCO și VITEAZULE MASCARDO!

Crainicii nostri, dela Răsărit, cari vi-au adus și vi au pus pe frunte sărutul de frați buni lațni din Răsăritul Europei, vi-au arătat ce inimă au adăvărații români pentru draga voastră și a noastră Spanie, și au arătat că sufletul românesc e gata de jertfa cea mai grea: a sângelui și a vieții, pentru dreapta și creștineasca voastră luptă, cea întru călcarea sub picioare a hidrei bolșevice!

„Dar, mărișilor și de Dzeu ocrotiților Generali, — la noi în România, nu e cu mult mai bine ca în frumoasa voastră Spanie. Acolo s'au ridicat brațele voastre viteze și au apucat balaurul de coarne. Și vedem și simțim cu toții, că îi veți suci gâtul și îi veți pune sub picioarele voastre, — ceea ce Dzeu să vă ajute a o împlini cât mai curând, — dar la noi, marilor Ge-

nerali, mișcarea cea hotărâtă a apuca aceeași hidră după pilda voastră, abia e la începutul ei, — început mult făgăduitor, e adevărat, dar încă tofusi cam slab pentru lupta cea mare și grea, — care nu va fi cu mult mai ușoară ca cea din patria voastră!

„Iar cei 7 legionari ai nostri, aflați azi pe frontul celor bravi în Spania, sunt dintre cei mai de frunte conducători ai luptei

— — — — — pentru a ne scăpa țara și neamul din ghiara diavolească a aceluiaș dușman.

„Avem, Domnilor Generali, trebuință de ei! După ce le ați dat prilejul a-și arăta inima și îndrăzneala de a sta în fața morții pentru creștinism și națiune, — trimiteți-ni-i acasă, să-și iee locul — — —

-- care și el e tot mai întins, tot mai gata de a-și face datoria către lege și neam!

— — — — — Ca să nădăjduim și aici izbânda, pe care acolo ați asigurat-o norocoasei națiuni spaniole surorii, avem nevoie de brațele a mii și mii de tineri buni, printre cari cei azi în Franșele voastre, sunt dintre cei mai buni. Redați-ni-i, și Dzeu vă ducă la izbândă, și ei norocul izbândei aducă-l de acolo

Legionar Horia
pe de Murăș

Țăranii din Banat

Vom scrie câteva articole, despre țăranii români din Banat. Nu cu gândul, de a-i lauda pe Bănățeni, arătând însușirile lor bune, dar nici să-i jignim, când vom arăta unele năravuri rele ale lor.

Scopul ne-e acela, ca și pe calea scrisului, să conlucrăm la stărpirea unor rele, cari sunt nu numai spre paguba Bănățenilor, ci și spre a țării întregi.

De mulți ani de zile, se tot scrie și vorbește, despre scăderea numărului poporului nostru din Banat. Și e prea adevărat, că minunatul ținut al Banatului, an de an, despuiat de oameni! În Banat, an de an, mor mai mulți decât se nasc. În satele bănățene, copiii sunt tot mai rari. Învățătorii se plâng că unele clase de școală primară, au rămas fără elevi. Comisiunile de recrutare n'au putut recruta dela unele sate

bănățene niciun soldat! Acestea sunt stări îngrijorătoare și durere, cel ce au condus până azi țara, nu s'au gândit să iee unele măsuri de îndreptare.

Dar ca să înțeleagă toată lumea că de ce ne intristează scăderea poporului nostru din prețiosul Banat, să arătăm azi ce însușiri bune are țăranul din Banat.

Toți cari au trecut prin satele bănățene și au stat de vorbă cu țăranii de aici, au rămas mulțumiți de cunoștințele lor cele multe, de învătătura lor bogată.

Oameni învățați au spus-o și pe bună dreptate, că țărânimca românească din Banat, e o podoabă a neamului românesc.

Vorba măsurată și comlute, sfințământul artistic, cântecul, sufletul cald, conștiința națională vie, toate aceste însușiri aiese, îi așează pe țărânii din Banat printre fruntașii țărânimii românești.

Mii gândiți-vă la starea lor
(Urmare la pag. 3.)

Petrecere și învățătură

Tabăra legionară „Niță Constantin” din Iacobeni-Botoșani

În timpul repausului, în fața colibei, legionarii fac să hulască văile cu cântecele lor.

Ploșnița și Furnica

— Poveste cu tălc din timpul războiului, dar prea potrivită și pentru zilele noastre —

Pe timpul verii venise la oraș un plugar și neputându-și isprăvi treburile într-o singură zi, a fost nevoit să doarmă noaptea la hotel. Hotelul deși era dintre cele mai bune, era totuși plin de ploșnițe (stelnițe). Bietul om fiind tare obosit, se trânti pe pat așa îmbrăcat cum era.

O furnică ce se rătăcise prin buzunarele hainei sale, eși și începu a alerga pe deasupra așternutului. Când ajunse pe la încheieturile patului, întâlni un cârd de ploșnițe — unele mai mici, altele mai mari — toate însă ghițuite de sânge și grase, că deabea se puteau mișca.

Furnica stătu în loc mirată și se sili să-și aducă aminte, când și unde a mai văzut ea lighioane de astea... După ce-și frământă creierul, își aminti că tot într'un hotel le-a mai văzut, — da par'că nu erau așa de umilate și nici așa de multe!..

Ca să se încredințeze, se apropie de o ploșniță mai bătrână și cu oarecare stială îi dădu bună-ziuă și o întrebă cine este?

Ploșnița de abia mișcându-se, și cu aere de mărire, îi răspunse:

— „Dar ce poțtești d ta?”

Furnica, deși uimită, își finu firea și zise:

— „Ți-am cunoscut neamul altădată, acum vreo câțiva ani în urmă... da par'că erai mai pușine și nu erai așa de grase!.. Erai niște alea sfoase și srijite, de păreași mai mult niște coji uscate!.. Acuma văzându-vă așa de multe și grase că de-abia vă ncape pielea, nici nu-mi venea să cred că sunteși voi, și d-ata am îndrăznit să te întreb”.

Ploșnița, necăjită de așa îndrăzneală din partea furnicii, îi răspunse:

— „De, soro dragă!.. așa se întâmplă câte odată!.. Ne-a venit și nouă timpul de belșug și prilecnic pentru câștig... Mai nainte, când erau servitori mulți și harnici la hotel, era vai de capul nostru! Nu era zi dela Dumnezeu ca să nu fim stropite cu benzină și acid fenic, cu praful de insecte, ori opărite cu apă fierdă!.. Acum, când servitorii sunt plecați cu astea la războiu, când doftorii cu cari ne otrăveau nu mai vin de peste graniță și așa n'are cine și cum să ne mai supere, trăim ca 'n împărăția noastră și facem ce vrem și ce putem!..

Și crede-mă, că putem mult, mult de tot!..

„Stăm la pândă în crăpăturile zidurilor și pe la ncheieturile paturilor, și cum vine câte un oropsit, cum e asta culcat acum pe pat, îl lăsăm să adoarmă... și... pe el!

„Cum suntem o ceată întreagă, puternică și bine organizată, lucrăm fără teamă. Sărim pe el și-l pișcăm... El se trezește, aprinde lumina, încearcă să ne prindă, încearcă numai, dar nu poate, — ce să poată el unul singur, când noi suntem mulți!.. Bietul om, mori de oboseală, se culcă iar și doarme dus... Noi sărim din nou pe el, și sugem din sângele lui, sugem până ne umilăm... Stomacul nostru, ca și al lipitoarelor, e mare, și nu ne lăsăm până ce nu-l umplem. Cât sugem odată ne-ar ajunge pe 10 zile. Dar ce crezi, că a doua zi dacă ne cade altul în mână, l-am lăsa nescărmănat?.. Nu, ferească Dumnezeu, nu, că doar nu intră în obiceiul nostru așa ceva!”

Furnica aprinsă de atâta nerușinare, îi răspunse:

— „Și nu vi-i vouă frică de Dumnezeu să trăiți sugând sângele aiațor nevinovați? Voi care nu ați făcut și nu faceți nimic bun pe lumea asta”?

Ploșnița îi răspunse obraznic:

— „Ba o să fiu roabă fără simbrie, cum sunteși voi, cari din zi până 'n noapte munciți și nu vă găsiți astămpăr, și cu toate astea tot srijite și nepricopsite rămâneți!..

— „Da, răspunse furnica. Mai bine roabă cinstită, decât frântori nesățioși, nerușinați și ghițuiți cu sânge de om, cum sunteși voi!.. S-or întoarce ei, fiicății aia vrednici dela oaste, — și oi vedea eu cum vă plere piuțul și cum n'o să mai îndrăzniți să mai scoateți capul din culcușurile voastre murdare! Poate o da Dumnezeu să văd și z'ua aia când sângele omenesc n'o să mai fie supt cu atâta lăcomie de scârboase lighioane ca voi!”

La așa ocară, ghițuita ploșnița a pus nasul în pământ și n'a mai zis nici pis... căci știa, hoitul mișcător, că-i scutură furnica cojocul dacă ar mai fi răspuns ceva.

Și după ce biata furnică a plecat necăjită, — dolofana, rotunda și ghițuita ploșnița, adunându-și fălcile umilate și mângâindu-și pântecul gros

DE TOATE

OSTROVURI CE RĂSAR SI ALTELE CARI PIER..

Fundul mării, e ca și fața pământului, cu urcături, cu adâncituri, cu munți, cu piscuri înalte... Vârful piscurilor ies ici-colo din apă și acolo avem ostrovuri (insule), mai mici ori mai mari, după cum a ieșit din apă un vârf de munte mai mare ori mai mic.

Dar precum pe pământ sunt cutremure și izbucniri de vulcani, ca guri de foc, cari înalță scoarța pământului și după ce s'au descărcat de norii de aburi adunați sub scoarță, iară se lasă în jos, — așa-i și cu fundul mării. Câte un vulcan îi înalță fundul, încât răsare câte o insulă sau mai multe, cari nainte nu se vedeau sau se întâmplă ca acel fund de mare să se lase în jos, și atunci multe insule cari se vedeau, pier în adânc, scufundându-se sub valuri.

În anul trecut în Oceanul Pacific au pierit așa de-odată trei insule cari erau cunoscute în grupul așa zis al „Carolinelor”. O întreprindere americană care avea pe ele câmpii întinse, a ajuns săracă de-odată, căci toată bogăția s'a — scufundat în mare. — Nainte cu 40 de ani s'au scufundat așa 9 insule din grupa zisă „Mareșal”; iar mai nou o altă insulă locuită, — ai cărei locuitori s'au înecat toți odată cu scufundarea ei...

Marele joc al naturii!..

ZBORUL PORUMBEILOR

a fost măsurat odată de niște cercetători învățați. Ei au aflat că un porumbel zboară pe timp bun, 1150 metri pe minut! Adică aproape 70 de kilometri pe ceas. Asta nu mai e azi mult; 70-80 kilometri pe ceas face și trenul, ba mai mult, iar automobilele puternice fac 120-150-200 kilometri pe ceas (de 2 și de 3 ori cât un porumbel) Aeroplanelor fac și mai mult, astfel că azi mașinile întrec în zbor păsările.

ca o butie, își zicea în sinea ei: „Putești voi urla cât vrei; noi ne vedem de afaceri! Pân'or veni de la oaste harnicii fiicății, noi folosim, ne asigurăm copiii și petrecem cât putem!.. Că, cine știe când o mai fi vr'un război, și om mai prinde timpuri ca ăstea de azi!”

Dă Doamne să se mântue războiul și să vie fiicății mai repede acasă, că prea s'au înmulțit ploșnițele și prea s'au ghițuit cu sânge nevinovat!..

E atâta înfeles adânc în această povestire despre două gândăni, — una scârboasă și răpitoare, alta harnică și cinstită.

Par'că vezi neamul cinstit al ponorului muncitor și luptător, și neamul speculanților nemernici, pândind clipele bune pentru furat, pentru jeluț pe cel muncitor și obosit!..

Plugușor Legionar

Bună seara, bună seara
Gospodari și gospodine
Anul Nou, Sfântul Vasile
Fie-vă la toți de bine,
De bine și de noroc
Și cu toții la un loc
Să pornim plugul din loc
Porniți fiicății:
hăi! hăi!..

Plugul nostru-i de oțele
Tale brazda bucățele,
Scoate spinii din pământ
Și-i aruncă 'n foc și vânt;
Lasă locul curățit
Numai bun de semănat.
Aurul de grâu curat
Ce face omul bogat.
Plugul nostru unde ară
Holde nu încape 'n cară,
Căci e plug făcut de voi
Să ne scape de nevoi.

Indemnați fiicății!
hăi! hăi!

Plugul nostru-i o minune:
Ară 'n Țară pentru pâine
Dar când ară la hotare
Nu e pâine ce răsare
Ci sunt plepturi vitejești
Baionete românești,
Mitrăliere și canoane
Și cârduri de aeroplane.
Să mai semănați ghiulele
Să răsără și de acele
La dușmani în căpătâl

Indemnați fiicății!
hăi! hăi!

Plugul nostru-i fermecat
La Reșița în Banat

Și așa e botezat:

„Gard de fori între hotare”
„Gard de fier în jur de țară”
„Și-o armată legionară
„Cu Codreanu bunăoară
„Să ne scape de ocară
„Să ne scape de călăi

Indemnați fiicății!
hăi! hăi!

Plugul nostru-i năsdrăvan
El ni-a spus acum un an
C'a veni un Căpitan
Din Moldova lui Ștefan
Cu numele de Codrean,
Și-a veni să facă cete
Cu fiicății și chiar cu fete,
Cu moșnegi cu albe plete,
Cari cu inimile lor
Să deștepte acest popor
Să 'ngrijească de ogor
De ogorul țării lor

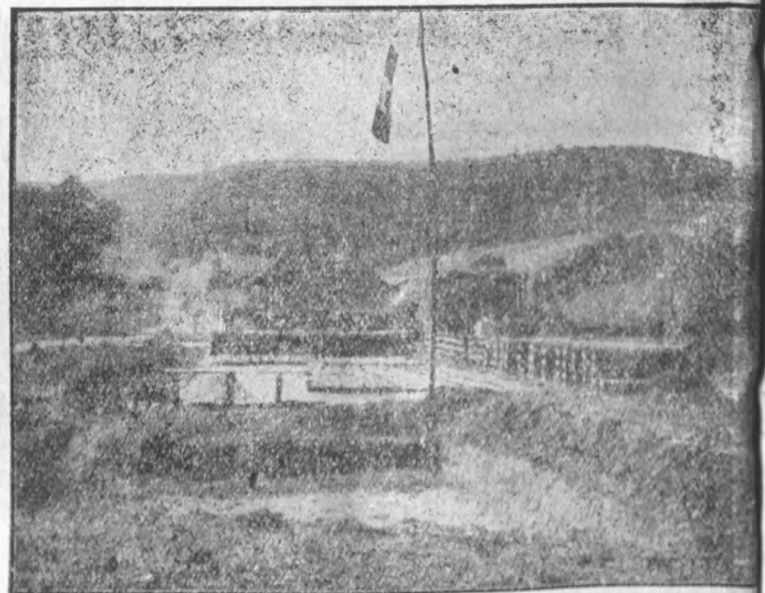
De ogor și de frăție
Și de-acum până'n vecie
Doamne-ajută așa să fie.
La fereastră clopoțel
Indemnați fiicății!
hăi! hăi!

Plugul nostru-i plugușor
Când îl scoatem pe ogor
Toate volburile mor
Și răsare grăușor;
Când îl scoatem pe câmpie
Piere orice dușmănie
În întreaga Românie.
Unde's ochii 'nlăcrămați
Plugul i lavă mângâiați
Trandafirul 'nrouați.
Dar și unde dă de ei
De străini de cei mișei
Ce ne iau atâtea piei
Și ch'ar Țara dacă vre',
E amar și val de ei:
Fără armă, fă a seapă
Plugul nostru îi îngroapă
Și-i îngroapă pe vecie
Doamne ajută așa să fie.

La fereastră clopoțel
Indemnați fiicății!
hăi! hăi!

Și mai iară bună seara
Bună seara gospodari
Urmași vrednici de plugari.
Bună seara gospodine
Păhărele cu vin pline;
Bună seara frați de cruce
Fete mari cu gură dulce;
Bună seara copilași
Dragii moșului urmași;
Bună seara moși bătrâni
Cu povești de pe la stâni;
Bună seara bunicuți
Leagăn sfânt celor micuți;
Bună seara legionari
Să ajungeți legendari.
Bună seara, bună seara
ată c-a sosit și ora
Care vine tot cu bine
Anul Nou. Sf. Vasile
Fie vă la toți de bine
De bine și de noroc
Fiarbă oala fără foc,
Fără foc, fără surcele
Cele rele să se spe'e
Cele bune
Să se-adune

La anul și la mulți ani
Opriti fiicății!
Aho! Aho!
Alcătuț de: V. DUGAN
Rădăuți (Bucovina).

VEDEREA GENERALĂ A ȘANTIERULUI LEGIONAR „GOLANI” din comuna Averești, județul Roman, unde s'a lucrat astăvară 15.000 cărămizi pentru construirea unei clopotnițe.

**Măntuiește Doamne poporul Tău
și binecuvintează moștenirea Ta...**

Tăranii din Banat

(Urmare din pag. 1).

materială bună, la felul priceput de a-și lucra pământul, la uneltele lor agricole moderne, la vitele lor bine îngrijite, mari și frumoase, la hărnicia lor, — și vă veți încredința că într'a-devăr, în Banat trăiește o țărăime, cu care neamul românesc se poate mândri. Să nu uităm că Românii din Banat au trebuit să țină plept Ungurilor, Șvabilor și Sârbilor, toate aceste trei naționalități, ocrotite de stăpânirile apuse, când de Austria, când de Ungaria, când de amândouă. În paguba țărănimii bănățene românești. Dar această țărăime, a știut învăța tot ce e bine dela Șvabi și astfel, a putut să înainteze din toate punctele de vedere, chiar în împrejurări politice așa de vitrege pentru ea. Tăranii din Banat, și-au înțeles conducătorii și i-au urmat, atunci, când i-au dus pe drumul bun. Din rândurile lor, au ieșit mulți ofițeri de seamă, cari au fost strălucite dovezi ale vitejiei românești.

Ei bine, o țărăime cu un trecut așa frumos, cu însușiri atât de alese, o țărăime harnică și înțeleaptă, azi merge spre piere cu pași repezi. Au știut lupta țaranii bănățeni cu atâția dușmani și nu s'au lăsat bătuți, iar acum, pare că se lasă bătuți de niște dușmani, înculbați în al lor suflet, cari sunt mai răi ca toți cei de până aci, și cari sunt: mai multe săravuri rele!

Despre aceste năravuri rele vom scrie în viitor, având toată nădejdea că țaranii din Banat le vor și stărpi din sufletul lor, spre binele lor și a tot neamului românesc.

TIBERIU MITĂR

„Libertatea“

Râdeți de noi deștepților dela Iași!...

— Cum își bat jidanii joc de creștinii din vechiul oraș românesc —

Din gazeta „Chemarea“ ce apare în Iași, aflăm un lucru foarte mult grăitor:

În Iași, orașul fost scaun de Domnie, azi oraș cu Universitate, socotit ca al doilea în țară, — dreptul de tăiat carne, de a avea măcelării în oraș, îl are numai Comunitatea evreiască (biserica lor!... Se vede că acest drept, orașul l'a pus la licitație, ca pe un izvor al său de venit, și la licitație l'au dobândit — licitatorii în numele sinagogelor evreiești. Și altcineva afară de ei, nu mai are drept să taie carne în tot orașul!

Bravo ție, conducere de oraș, capitală de provincie, al doilea oraș al țării! Ne mirăm că nu le-ați licitat lor și dreptul de a vă băga carnea în gură! — Dar ce e mai frumos vine de aci încolo:

Odată stăpâni pe tăierea cărnii în tot orașul, — filii lui Iehova au împărțit tăierea în două feluri: de o lature, în cea mai mare, taie carne „cușer“, după legea lor, în ceea-laltă lature taie, tot ei, carne „TRIF“, asta în alt chip. Cea dintâi, cușera, o vând jidanilor, pe astălaltă „trif“, creștinilor! Na creștine, mănca în capitala Moldovei, carne tăiată de jidani! De altundeva n'ai de unde o lua! Bravo!..

Dar mai bravo e ce urmează: Dela jidani, tăietorii iau la fiecare kilogram de carne, o taxă pe deasupra, de 2 lei, pentru sinagogă, pentru trebuințele bisericii lor. Fie; ce am eu cu asta? Se supun ei și plătesc pentru biserica lor acest bir, — mare bir! — plătesc. Li privește.

Dar ceea-ce îți zgârie obrazul, creștine, e faptul, că ȘI DELA CREȘTINI, BELITORII JIDOVI, AU LUAT CÂTE

60 BANI DE KILOGRAM, — TOT ÎN FOLOSUL COMUNITĂȚII (BISERICII) LOR EVREIEȘTI!

Aci bravo ne stă în gât! Și nu ne vine să credem. Dar gazeta numită ni-o scrie negru pe alb, că așa e! De ani de zile, de când laudata Românie a Iașului, le-a dat lor dreptul de singuri tăietorii de carne în tot orașul, — creștinii toți au vărsat în lada sinagogei evreiești, câte 60 de bani după fiecare kilogram de carne ce și-au îngăduit să mănânce și ei!

Abia acum, după plângerile și revoltele nenumărate ale creștinilor, a pășit d. Primar și ajutorul de primar, și ale oprit pe jidani a mai trage și de pe creștini cei 60 bani la kilogram, pentru sinagogă!

Așa, ce să te miri, că bisericile creștine sunt tot mai în ruină și mai rare în marele oraș, fela neamului de odinioară, — iar sinagogile evreiești sporesc și strălucesc aproape în fiecare uliță!

Răd jidovii din Iași de noi, ca de niște bostani goi, — și au drept să rădă!

Și s'a luat dreptul de a mai ciupeli pe creștini de cei 60 bani la kilogram, — dar dreptul „monopol“ de a tăia numai ei carne în tot orașul, nu li-s'a luat!.. Apoi las' că știu acela cum să atragă cei 60 de bani, sau mai mult chiar, de pe creștini în alt chip, pe altă cale, răsând mai departe de noi!

Doamne Isuse, a cărui sfântă naștere am prăznuit-o, când vom putea prăznui de-odată cu Nașterea Ta, și — nașterea unei stăpâniri care să-ți poarte numele și pecetea pe steagurile ei, și să ne cruțe de atâtea umilințe?!

Daruri pentru „Fondul Solidarității“

Continuăm cu publicarea darurilor pentru „FONDUL SOLIDARITĂȚII“, sosite direct la Centru sau la Dl General Canfacuzino:

Org. jud. RĂDĂUȚI 1500; jud. CONSTANȚA 540; dr. V. Stolca — Racoșul de Jos 50; Org. jud. TUTOVA 600; Cuibul „Avram Iancu“ Brașov 100; Corpul Leg. București 140; org. jud. NEAMȚ 405; Cuibul „Ștefan Curcă“ — org. Băta și cuibul „Căpitanul“ jud. FĂLTICENI 210; Cuiburile „St. Clu-mell“ și „Mănușchil“ jud. Fălticeni 80; Org. jud. MEHE-

DINȚI 1000; Org. jud. CON-STANȚA 600; Org. jud. R-SĂRAT 500; Soc. sp. „Viforul Dacia“ București 500; Org. jud. FĂGĂRAȘ 500; Cetățuia de Studenți București 3500; Eugen Brădeanu — Homorodul de Jos 50; Legionarii din Feldiu — Năsăud 60; Prof. N. Mârza Săliște 150; Pr. Leonid Miron, jud. Băiși 150; Sectorul III Albastru — București 1500; Cuibul „Vasile Gherasim“ — Tg. Neamț 45; C. Bodea — București 50; Org. TIMIȘOARA 1000; Centrul stud. leg. Timișoara 500.

Total la Centru Lei 34.922
Bani sosiți la „Libertatea“ „ 102 289
Total „ 137 211

După acești bani, s'au mai primit pentru „Fondul Solidarității“ următoarele sume: Garnizoana Cugir — Hunedoara 225; Maxim Gh. — Chelina 100; Mihalcea Liviu — Zalău

100; Jemna Eusebiu — Cernăuți 200; D. Rizescu — Găleşti 90; Colecta Groza Petru — Brad 1280; Grupul leg. Vatra Moldoviței 200; Garnizoana

(Urmare în pag. 4).

Știri din țară

DI GENERAL CANTACUZINO s'a întors din Spania

Vineri 18 Decembrie s'a întors în țară dl General Cantacuzino-Grănicerul, șeful Partidului „Totul pentru Țară”, care plecaseră în Spania, împreună cu cei 7 comandanți legionari, să ducă și să predea Generalului Moscardo sabia de onoare dăruită de tineretul legionar român.

Sosind în Spania, Generalul nostru a fost primit cu toate onorurile. I s'a dat un ofițer superior care l-a însoțit în tot timpul șederii sale în Spania. A vizitat cetatea Alcazar, unde vitejii ca-deji au rezistat 8 săptămâni, în mod eroic asalturilor comunistilor, și apoi a predat sabia de onoare Generalului Moscardo, care se afla pe câmpul de luptă. Ofițerii, soldații și populația civilă au primit cu mare bucurie și cu multă dragoste pe cei 8 soli ai sufletului românesc.

DI General s'a oferit să lupte pe front, dar cum era și firesc, Spaniolii

n'au putut să-i împlinescă aceeași dorință pentru că, în mândria lor ostășească, nu pot primi Generali străini în armata lor, decât numai când s'ar îndepărta dela regulile lor militare.

După ce și-a împlinit însărcinarea pe care a avut-o în Spania, — de a preda sabia de onoare și a băga pe cei 7 legionari în front — DI General s'a întors în țară, începându-și activitatea în fruntea Partidului, iar cei 7 legionari români au rămas să lupte pe frontul Madridului pentru îndepărtarea puterii comuniste din Spania și din toată lumea.

Avocații din Brăila trag și ei clopotul în dungă!

Brăila era (și în parte mai e) unul din orașele cele mai pline de mândrie românească, fiind Brăilenii tari în negoț, tari în meserii, tari în oameni de știință, cari toți erau Români sau cel puțin CREȘTINI (ca Greci sau alți creștini). Mirosul de usturoi nu atinse încă orașul lor...

Asta înainte de război. DUPĂ război, decând dădurăm „drepturi” de-o potrivă jidanilor, — ce schimbare, Doamne! Iacă nu-s 20 de ani de atunci, și ascultați numai ce spun avocații din Brăila:

Ținând ei o adunare a „Baroului” lor (a societății avocaților), la începutul lunii trecute (Dec.), Președintele a spus, că i-a chemat în adunare, pentru a chibzui asupra primejdiei ce-i amenință în puțină lor de-a mai trăi ca avocați români și creștini în mândra lor cetate! Din cuvintele Președintelui și a celor ce au mai grăit, aflăm acestea: — Nainte cu 20 de ani, în Brăila nu se găseau deloc avocați jidani. Azi în așa de scurtă vreme decând au drepturi de-o potrivă cu noi, au sporit încât azi sunt 13 la sută avocați evrei.

Dar de-s numai 13 la sută ca număr, însă din procesele ce le au avocații din Brăila, ei, evreii, AU CUPRINS 40 LA SUTĂ! Ei, 13 înși, au, dară, aproape atâtea procese, cât ceilalți 87 la sută avocați creștini!.. Așa știu amăgi lumea la ei, încât culeg toată pâinea dinaintea creștinilor!

Dar că ce va fi în scurtă vreme de aici înainte se vede din următoarele:

Ca să fii avocat de sine stăitător, trebuie să stai 3 ani ca avocat „stagiar” (adică să faci deprindere) în cancelaria altui avocat.

Ei, bine, spun domnilor români în adunarea lor, dintre „stagiați”, sunt azi în Brăila 50 la sută (jumătate) jidani! Semn că mâne, când aceștia își vor putea deschide cancelariile lor, vor fi mai mulți avocați jidani decât Români, chiar în mândra noastră Brăila! Și asta nu prea departe în viitor, ci peste 3-4 ani! Și mai ceva: Avocații români au descoperit și scot la iveală, că din punct de vedere al credinței lor către țară, din avocații jidani pe câți li are azi Brăila, 70 LA SUTĂ SUNT COMUNIȘTI!

Și alte stări „minunate” arată avocații Brăileni, de cari îngrozii, ei au luat hotărâre prin care cer, ca PRIN LEGE să se iee măsură, de-a oprit năvala evreilor asupra carierei de avocați din țară! Ei nici nu cer ca legea să le dea drept și jidanilor după numărul lor față de al creștinilor, ci cer așa zisul „numerus nullus” adică așa că: NICI UNUI EVREU să nu se dea drept a mai fi în țară avocat! Căci s'au dovedit ca nespuzi de primejdioși și necredincioși țării și neamului românesc.

Cu așa scrisoare pe steagul lor, intră în nou an, avocații români din Brăila!

Adecă: încă mai mulți decât cereau copiii nostri, studenți înainte de asta cu 14-15 ani, pe când ei, așa liniți cum erau, vedeau primejdia din viitor, care — iată că veni!

O nouă faptă bună a legionarilor

În comuna POȘAGA DE JOS din județul Turda, unei văduve sărace și lipsită de orice ajutor, i s'a dăruit casa. Ca să nu pribegască pe drumuri în timpul iernii, legionarii din comuna Poșaga de Jos, Sălciuma și Poșaga de Sus, au luat hotărârea să-i construiască bieteii văduve o casă.

După o muncă de 3 săptămâni, și cu materiale adunate dela legionari și prieteni, casa a fost terminată și dată văduvei spre locuire.

În ziua de 13 Decembrie s'a făcut sfințenia pentru sfințirea casei de către Părintele Rușdea, în cadrul unei frumoase serbări la cari au luat parte toți locuitorii satului și legionarii din comunele învecinate.

După serbare s'a ținut o ședință de cuib cu toți legionarii în care cam. Av. Ion Mariș a vorbit despre „Munca și fapta legionară”.

Într'unul din numerele viitoare ale foii, vom da și fotografia casei făcută de legionarii turdeni.

O NOUĂ NELEGIUIRE

Legionarii din comuna LUNA jud. Turda, au construit în toamna aceasta o frumoasă troiță de stejar —

— Sfințirea ei trebuia să se facă în cursul lunii Decembrie. Troița era păstrată în curtea camaradului Releșan, — — — — iar în ziua sfințirii urma să fie așezată la locul hotărât. Dar în noaptea de 9 Decembrie troița a fost furată — nu se știe de cine — din curtea unde era păstrată, a fost dusă afară din sat, unde, după ce au stropit-o cu păcură, I-AUDAT FOC. A doua zi, sătenii n'au găsit decât câteva bucăți de lemn ars din sfânta cruce.

Insemnăm în „Libertatea” și această mare și înfricoșătoare nelegiuire, a unor oameni cărora nici de Dumnezeu nu mai le e frică.

Daruri pentru „Fondul Solidarității”

(Urmare din pag. 3).

Bontefști 150; Garnizoana Gura-honț 230; Garnizoana Feniș 100; D. Bălărețu — Dobroti-neș 500; Șerbănescu — Bucu-rești 200; Prietenul legionar 136; 200; Ilie Colhon (org. Jud. ALBA) 2000; State-Pelcu-Răși-nari 100; Marcu Vasile — Orăștie 100; C. Ursescu (jud. Câmpulung) 1500; Cuibul „Li-bertatea” Giulovăț 50; Emilian Miron — Vama 40; Pitică Mihai — Vama 40; Miron Vladimir — Vama 20; Aglaia Sucin-schi — Frumosul 20; Panu Gh. — Frasin 20; Cetățuia „Ecate-rina Teodoroiu” — Petroșani 100; Monaha Pamfilia Ciolac — M-rea Văratec 300; Oul Pavel — Nășăud 100; Cuibul „Răscăala Moșilor” Bistra 100; Gică P. Beznea — Cluj 100; Ardelean Gh. Anita — Zărand 20; Deac Teodor — Zărand 20; I. Cremene — Piatra Neamț

Urăm cetitorilor noștri ca anul 1937 să le aducă noroc, sănătate și belșug, și un însemnat pas înainte spre marea Inviere a neamului românesc pe care o așteptăm cu toții.

Nu uitați și nu mai întârziți, să vă plătiți abonamentul la foale acum la începutul anului. Așa face orice gospodar cu regulă în treburile sale. Prin asta scapă și dânsul de o grijă și nici nu incurcă cu nimic administrația foii.

Trimiterea calendarelor noastre. Joi înainte de Anul Nou s'a trimis în toate părțile al doilea rând de 10.000 calendare ale foii noastre „Libertatea”. — În cursul lunii Ianuarie vom mai scoate al treilea rând de Calendare, care vor avea pe copertă fotografia soției legionare plecată să lupte în Spania pentru biruința creștinătății.

Cei cari mai au nevoie de calendare să scrie din vreme la redacția noastră din București.

Proces legionar. La 1 Decembrie s'a ținut la Iași o mare adunare antirevizionistă. Cu această ocazie, legionarul TEODOR TUDOSE, fost Președinte al Centrului Studențesc Iași în anul care a trecut, a citit Memorialul Căpitanului. Pentru acest lucru a fost arestat și ținut în închisoare până în ziua de 21 Decembrie când i s'a judecat procesul în fața Consiliului de război. Dar procesul s'a amânat, iar camaradul Tudose a fost pus în libertate până la a doua judecare a procesului care s'a fixat pe ziua de 16 Ianuarie.

Pentru seara de Ajunul Crăciunului, legionarii din Cluj au făcut trei coruri: unul studențesc, altul muncitoresc și altul ai Fraților de Cruce, cu cari au colindat pela camarazi și

NOUȚĂȚI

prieteni, adunând bani pentru Căminul „ARDEALUL TĂ-NĂR LEGIONAR” ce se construiește la Cluj.

S'au strâns cu această ocazie 10.000 lei.

Pentru Decembrie. Cu ocazia Sfințelor sărbători, legionarii din Oradea au strâns dela camarazi și prieteni peste 7000 lei pentru Decembrie. În numărul viitor al foii vom publica numele dăruitorilor.

„Glasul Strămoșesc”, ziarul Centrului Studențesc Legionar Cluj, a luat vacanță în luna Decembrie, neapărând de Sărbători, pentru a-și putea aduna banii pe cari depozitarii din țară li datorează (aproape 80.000 lei). Acum roagă pe toți datornicii să-și lichideze cât mai neîntârziat datorile, pentru că în anul 1937 să-și poată lua apariția bilunară regulată.

Atragem atenția cetitorilor noștri că toate sumele de bani și toate scrisorile în legătură cu ADMINISTRAȚIA foii să se adreseze numai la REDACȚIA NOASTRĂ DIN BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI 63.

Poșta Redacției

M. CORAN — Câmpina. Pe viitor reținem numai 15% rabat. Calendar veți primi.

ȘT. ȘTEFĂNESCU — S'a expediat ziarul tuturor, începând cu Nr. 30 A EȘANU — IOAN I. FLOREA este abonant și l-a mers ziarul dela Nr. 30. Cristea Cristache nu figurează printre abonați.

GHEORGHE POPA — Vaslui — Ziarele urmândute le trimiteți prin poșta la București.

DAN TRAIAN — Sicián — Noi v'am trimis ziarul regulat. V'am trimis din nou Nr. 34 și 35. Suntem la fel de supărați că nu primiți gazeta regulată. Vom lua măsură.

CRISTEA CRISTEA Giolu — Hotarele. Din cauza asemănării numelor Dv, s'a trecut banii trimiși de Dv la abonatul Gheorghe Cristea Giolu, Hotarele. Veți primi ziarul de aci în colo, timp de trei luni.

NATARAU M. PETRE — Piatra. Deoarece nu s'au tipărit calendare de perete, pentru cel 40 lei veți primi tot cărți.

— Zastavna 50; Z. Colceriu — Reiușii 10; Blagu Ilie Moșoș 50; Ciocan Ilie — Chișinău-Criș 40; Bodea Simion — Șicula 50; Cuibul „Corneliu Leucuța” — Șimandul de Sus 100; Cuibul „Corneliu Popescu” — Șimandul de Jos 40; Sofia Căplescu — Giurgiu 200; Petru Vlad — Șercaia 100; Oct. Maier — Șercaia 100; Cuibul „Decebal” Macoviște-Caraș 100; Costică Boboc 50; I. Bucșa 50; O. Dobrescu 20; I. I. Boboc 50; N. I. Boboc 50; toți din Bran-Predeal; Cuiburile din Bărbănt — Timiș 167; Dim. Andraș 20; Ioan Mloc 20; Lazăr Cristefi 20; Aurel Cățăuș 20; toți din com. Giulaș 20; Gh. Malene — Preș. Centrului stud. Sibiu 300; Bacinschi Victor — Cernăuși 100; Cuibul „Grănicerul” 20; Cuibul „Aurel Vlaicu” 20; Cuibul „Comidava” J. Jău 40;

Totalul darurilor publicate până acum pentru „Fondul Solidarității” este de 148.768 lei.